

Judikatūras krājums

Lieta C-103/14

Bronius Jakutis

un

Kretingalės kooperatinė ŽŪB

pret

Nacionalinė mokesčių agentūra prie Žemės ūkio ministerijos

un

Lietuvos valstybė

(*Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 7. panta 1. punkts, 10. panta 1. punkts, 121. pants un 132. panta 2. punkts — Šīs regulas īstenošanas akti — 2003. gada Pievienošanās akta spēkā esamība saskaņā ar LESD, kā arī nediskriminācijas, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības aizsardzības un labas pārvaldības principi — Lauksaimniekiem piešķirto tiešo maksājumu modulācija — Apmēra samazināšana — Tiešā atbalsta līmenis, kas bija piemērojams dalībvalstīm Eiropas Kopienā sastāvā, kāds tas bija 2004. gada 30. aprīlī, un dalībvalstīm, kuras tai pievienojās 2004. gada 1. maijā — Npublicēšana un pamatojuma neesamība

Kopsavilkums – Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 12. novembra spriedums

1. *Eiropas Savienības tiesības — Interpretācija — Metodes — Gramatiska, sistēmiska un teleoloģiska interpretācija*

(*Padomes Regulas Nr. 73/92 10. un 121. pants un 132. panta 2. punkts*)

2. *Lauksaimniecība — Kopējā lauksaimniecības politika — Tiešā atbalsta shēmas — Kopīgi noteikumi — Lauksaimniekiem piešķirto tiešo maksājumu modulācija dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gadā — Valsts papildu tiešo maksājumu samazināšana — Vecajās un jaunajās dalībvalstīs piemērojamo tiešo maksājumu līmeņi — Piemērošanas noteikumi*

(*2003. gada Pievienošanās akts; Padomes Regulas Nr. 73/2009 7. panta 1. punkts, 10. panta 1. punkts un 121. pants*)

3. *Lauksaimniecība — Kopējā lauksaimniecības politika — Tiešā atbalsta shēmas — Kopīgi noteikumi — Lauksaimniekiem piešķirto tiešo maksājumu modulācija dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gadā — Valsts papildu tiešo maksājumu samazināšana — Komisijas pienākums ievērot paralēlismu starp tiešo maksājumu modulāciju un valsts papildu tiešo maksājumu modulāciju — Piemērojamība*

(2003. gada Pievienošanās akta II pielikuma 6. nodaļas A daļas 27. punkta b) apakšpunkts; Padomes Regulas Nr. 1259/1999 1.c pants un Regulas Nr. 73/2009 preambulas 17. apsvērums un 7. panta 1. un 2. punkts, 10. panta 2. punkts un 132. panta 2. un 5.–8. punkts)

4. *Savienības tiesības — Interpretācija — Teksti dažādās valodās — Vienveidīga interpretācija — Dažādu valodu versiju atšķirības — Tiesiskā regulējuma vispārējās sistēmas un mērķa vērā ņemšana*

(Padomes Regulas Nr. 1259/1999 1.c. panta 2. punkts)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 52. un 93. punktu)

2. Padomes Regulas Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, 7. panta 1. punkts, 10. panta 1. punkts un 121. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “tiešā atbalsta līmenis, kāds piemērojams dalībvalstīm, izņemot jaunās dalībvalstis” ir jāsaprot tādējādi, ka minētais līmenis 2012. gadā bija pielīdzināms 90 % no kopējā tiešo maksājumu līmeņa, un ka jēdziens “tiešo maksājumu līmenis jaunajās dalībvalstīs” ir jāsaprot tādējādi, ka šis pēdējais līmenis 2012. gadā bija tāds pats kā līmenis dalībvalstīs Eiropas Kopienā sastāvā, kāds tas bija 2004. gada 30. aprīlī. Regulas Nr. 73/2009 10. un 121. pantā norādītā atsauce uz dalībvalstis, izņemot jaunās dalībvalstis, piemērojamo tiešo maksājumu līmeni Savienības tiesībās tika ieviesta ar Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem, lai regulētu pakāpenisku tiešo maksājumu ieviešanu jaunajās dalībvalstīs. Šajā ziņā, ņemot vērā, ka saikne starp attiecīgo tiešo maksājumu līmeņiem abās dalībvalstu grupās izriet no minētā Pievienošanās akta un tādējādi no primāro tiesību normām, interpretējot Regulu Nr. 73/2009, tā ir jāuzskata par pašsaprotamu, ciktāl tā atspoguļo minētā pievienošanās akta II pielikumā iekļautos noteikumus.

Šādos apstākļos nevar atbalstīt argumentāciju, kuras mērķis ir apstrīdēt attiecīgi dalībvalstīs, kas nav jaunās dalībvalstis, un jaunajās dalībvalstīs piemērojamo tiešo maksājumu līmeņu vienlīdzību Regulas Nr. 73/2009 10. panta izpratnē tā fakta dēļ, ka modulācijas nepiemērošanas tiešajiem maksājumiem, kas ir mazāki par EUR 5000, sekas ir tādas, ka izmaksājamo tiešo maksājumu apmērs 2012. gadā dalībvalstīs, izņemot jaunās dalībvalstis, lai gan ir 10 % modulācija, ir ievērojami lielāks par 90 % līmeni no visiem tiešajiem maksājumiem, kas ir formāli jaunajās dalībvalstīs sasniegtais līmenis. Tā kā piemērojamo tiešo maksājumu līmenis pirms modulācijas bija pilnā apmērā neatkarīgi no dažādās dalībvalstīs faktiski izmaksātajām summām, Regulas Nr. 73/2009 7. panta 1. punktā paredzētā vispārējā modulācija 10 % apmērā ir jāuzskata par samazinājumu šīs regulas 10. panta 1. punkta izpratnē, kas ir jāņem vērā, konstatējot piemērojamo tiešo maksājumu līmeņu līdzvērtību. Turpretī, ja tiktu ņemta vērā šo aprēķinu nominālā ietekme, rastos ne tikai jautājums par lauksaimnieku skaitu, kuri saņem mazāk par EUR 5000 attiecīgi dalībvalstīs, kas nav jaunās dalībvalstis, un jaunajās dalībvalstīs, bet arī jautājums par ievērojamajām atšķirībām starp tiešo maksājumu apmēriem par

hektāru, kas tiek attiecīgi izmaksāti, tādējādi padarot neiespējamu absolūta salīdzinājuma veikšanu starp šīs abās dalībvalstu grupās veikto maksājumu līmeni. Taču piemērojamā tiešo maksājumu līmeņa abstraktais kritērijs tika izvēlēts, lai izvairītos no šādiem apsvērumiem.

(sal. ar 53., 59.–63. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

3. Attiecībā uz valsts papildu tiešajiem maksājumiem, kurus var piešķirt jaunajās dalībvalstīs, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gadā, vienotās platībmaksājuma shēmas ietvaros Komisijas atļauja, no kuras ir atkarīga minēto maksājumu piešķiršana saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, 132. panta 6. punktu ir atkarīga no attiecīgo maksājumu konkrētas un detalizētas izvērtēšanas, šīs izvērtēšanas posmi bija norādīti jau 1.c pantā, kas ar Akta par minēto jauno dalībvalstu pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem II pielikuma 6. nodaļas A daļas 27. punkta b) apakšpunktu tika iekļauts Regulā Nr. 1259/1999, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku.

Lai gan minētajā Regulas Nr. 73/2009 1.c pantā un 132. panta 2. punktā principā ir paredzēts šo jauno dalībvalstu kopums, no katra šo pantu 4. punkta izriet, ka jaunā dalībvalsts, kas piemēro vienoto platībmaksājuma shēmu, var piešķirt valsts papildu tiešo atbalstu saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti katra no minēto pantu 5.–8. punktā. Saskaņā ar likumīgo pamatojumu no 2012. gada piemērot modulācijas shēmu jaunajās dalībvalstīs, ieskaitot, kā uz to norāda Regulas Nr. 73/2009 preambulas 17. apsvērums, attiecībā uz papildu valsts tiešajiem maksājumiem, Savienības tiešo maksājumu un papildu valsts tiešo maksājumu kumulētā apmēra samazinājuma mehānisms ir jāpielāgo tikai Savienības tiešo maksājumu modulācijas mehānismam. Tādējādi attiecībā uz minēto kumulēto apmēru samazinājums ir jāņem vērā tikai tad, ja modulācija ir piemērojama Savienības tiešajiem maksājumiem. Ciktāl saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009 10. panta 2. punktu modulācija nav piemērojama maksājumiem, kas ir mazāki par EUR 300 000, samazinājumam nav jāietekmē arī papildu valsts tiešie maksājumi.

Šajā ziņā, tā kā Regulas Nr. 73/2009 7. panta 1. punkts nav piemērojams dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gadā, ir piemērojams tikai šīs regulas 7. panta 2. punkts un tādējādi ir piemērojams tikai samazinājums par 4 procenta punktiem apmēriem, kas pārsniedz EUR 300 000. Tādējādi Komisijas lēmums, kurā nav ievērots paralēlisms starp tiešo maksājumu modulāciju un valsts papildu tiešo maksājumu modulāciju, ir jāatzīst par spēkā neesošu, ciktāl tajā ir paredzēts piemērot modulāciju 2012. gadā attiecībā uz lauksaimniekiem, kuriem kopējais valsts un Savienības tiešo maksājumu apmērs ir starp EUR 5000 un EUR 300 000.

(sal. ar 81.–87. punktu un rezolutīvās daļas 2) punktu)

4. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 103. punktu)